

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

לפני יו"ר ועדה כבוד השופטת בדימוס אריקה פריאל
חברת ועדה – אסנת חיות, עו"ס
חברת ועדה – נגה גולדרינג, חינוך
נציג שב"ס – רס"ב יאיר המרשלג

מבקש יצחק אספה (אסיר)

נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

האסיר יליד 19.11.1998, רווק, מרצה מאסר למשך שלוש שנים בגין הרשעתו בעבירה אחת של הפקרה לאחר פגיעה לפי סעיף 64א(ג) **לפקודת התעבורה [נוסח חדש]** ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 **לחוק העונשין, תשל"ז-1977**. נוסף על עונש המאסר הושת על האסיר מאסר על-תנאי (בגין עבירת שיבוש במהלכי משפט. לפי החוק אין להטיל מאסר על-תנאי – כעונש יחיד או כעונש נוסף – על מי שהורשע בהפקרה לאחר פגיעה), פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שש שנים ופיצוי למשפחות נפגעי העבירה בסך כולל של 25,000 ₪. הפיצוי שולם זה מכבר.

האסיר היה מעורב בתאונת דרכים קשה שבה קיפח נער בן 17 את חייו (להלן: המנוח) ונער אחר נחבל חבלה חמורה. מהעובדות המפורטות בפסקי הדין של בית המשפט המחוזי ושל בית המשפט העליון עולה כי ביום 24.9.18 בשעה 03:30 בערך נהג האסיר ברכב שכור בשדרות רוקח בתל אביב מכיוון מערב למזרח. באותה עת רכבו על אופניים חשמליים בעלי מנוע עזר שני קטינים, ללא קסדה כשהנוהג הרכיב על החלק הקדמי של האופניים את חברו, המנוח, שרגליו הופנו לצד השמאלי. הנערים רכבו על האופניים לפני רכב האסיר במהירות של כ-25 קמ"ש. בהגיעם לצומת, וכשרכבו של האסיר היה מרחק 15 מטר מאחורי האופניים, סטו רוכבי האופניים שמאלה כך שהחלק הקדמי של הרכב פגע בעוצמה באופניים. כתוצאה מההתנגשות, הועפו האופניים והרוכבים מרחק רב. המנוח הועבר לבית חולים איכילוב כשהוא מחוסר הכרה וסובל מפגיעות פנימיות קשות. לצער כולם, ימים אחדים לאחר התאונה נקבע מותו של הנער. לאחר התאונה עזב האסיר את המקום מבלי להושיט עזרה ומבלי להזעיק עזרה.

אין חולק שמבחינתו של האסיר מדובר בתאונה בלתי נמנעת, ולכן לא הואשם באחריות לגרימתה. האסיר גם הועמד לדין על נהיגה במהירות מעל המותר ונהיגה בשכרות וזוכה מעבירות אלה מחמת הספק. פשעו (החמור) של האסיר בכך שעזב לאחר התאונה את המקום בלא לאמוד את תוצאותיה

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 63772-04-21 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

ובלא להושיט עזרה לנערים ששכבו פצועים על הארץ. בהמשך גם מסר גרסה שקרית בנוגע למקום שבו ניזוק רכבו ולזהות הנוהג בו, ועל כן גם הורשע בשיבוש מהלכי משפט.

בית המשפט המחוזי הטיל על האסיר ארבע שנים וחצי מאסר בפועל (וכן עונשים נוספים כמפורט לעיל). על עונש זה בלבד הגיש האסיר ערעור לבית המשפט העליון, אשר קיבל את הערעור והעמיד את עונש המאסר בפועל על שלוש שנים.

הגם שהאחריות לתאונה עצמה אינה מוטלת עליו, אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרת מעשיו של האסיר שפורטו לעיל, המעידים על כשל מוסרי חמור מצדו, זלזול בקדושת חייהם של הנפגעים וברגשות קרוביהם (ראה פסק הדין של בית המשפט העליון, שלא חסך שבטו מהתנהגות האסיר והדגיש שהעבירות שבהן הורשע "חמורות ומכוערות במיוחד").

האסיר ביצע את העבירות בעת שהיה חייל בשירות סדיר ושירת כספורטאי מצטיין ובמהלך המשפט סיים את השירות. האסיר עלה לארץ מאתיופיה בגיל שמונה עם בני משפחתו. בארץ נקלעה המשפחה למשבר, אך משהתגלה כישרונו של האסיר במשחק כדורגל השתנו חייו, האסיר התקבל לפנימייה לטיפול כישרונות בספורט, התקבל לקבוצה מקצועית והיה לעמוד התווך של המשפחה.

אין לחובת האסיר הרשעות קודמות, פליליות או תעבורה.

בשל גילו הצעיר של האסיר בעת האירוע (טרם מלאו לו 20 שנה) היה בקשר עם שירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן (המצוטט בגזר הדין) עולה כי גורם זה התרשם כי התנהגות האסיר בדרך כלל מתאפיינת **"באחריות, בבגרות, בגבולות פנימיים ברורים ויציבים, במחויבות ובשאיפות נורמטיביות לעתידו האישי והמקצועי וגילוי אחריות רבה כלפי משפחתו"**. עוד צוין כי האסיר מבין את חומרת מעשיו, מביע חרטה וכאב ומגלה אמפתיה כלפי הנפגעים ובני משפחותיהם. לפיכך המליץ, לצד עונשים אחרים וצו מבחן, על מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. המלצה זו לא נתקבלה על ידי בית המשפט המחוזי.

לפני מתן פסק הדין על ידי בית המשפט העליון הוגש תסקיר עדכני של שירות המבחן. תסקיר זה ניתן לאחר שהאסיר התחיל לרצות את עונש המאסר (האסיר לא ביקש דחיית ריצוי עקב הגשת הערעור), וממנו עולה כי התחיל כבר טיפול במחלקה ייעודית לעברייני תעבורה והשתתף במספר קבוצות טיפוליות, כשגורמי הטיפול בשב"ס התרשמו מאסיר שהתנהגותו חיובית והמביע מוטיבציה ללמידה ולטיפול. כן עלה מהתסקיר כי השתלב בתעסוקה במרכז היצרני של בית הסוהר ומשהופסקה עבודתו עקב מגפת הקורונה, השתלב בעבודה אחרת. עוד צוין כי האסיר התנדב לערוך פעילויות ספורט לחברי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

המחלקה וכי ניתן היה להתרשם מהשינוי לטובה שחל בהתייחסותו לעבירות שביצע – בעוד שלפני תחילת ריצוי המאסר התרשם קצין המבחן כי האסיר קיבל אחריות למעשיו אך מילולית בעיקרה, הרי שלפי התסקיר העדכני "הוא מעמיק כיום את בחינת אחריותו לעבירות שביצע. התרשמנו כי במסגרת מאסרו הוא מצוי בתהליך של מעבר מהשלכת האחריות על אחרים להתבוננות עצמית..."

מדוח גורמי הטיפול מיום 11.7.21 עולה כי התנהגות האסיר בין כותלי בית הסוהר חיובית, אין לחובתו עבירות משמעת או אירועים חריגים כלשהם, ומתחילת מאסרו שיתף פעולה עם גורמי החינוך, הטיפול והתעסוקה לשביעות רצון כל הנוגעים בדבר. אין מידע מודיעיני על אודות האסיר. הוא נמצא בסבב חופשות, עד כה יצא לחמש חופשות ושב מהן ללא חריג.

כאמור, מיד לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר השתלב האסיר במחלקה ייעודית לעברייני תעבורה במסגרתה השתתף בשתי קבוצות פסיכו-חינוכיות – ניהול כעסים ותקשורת בין-אישית – וחוות דעת על השתתפותו בהן חיוביות ביותר. בהמשך השתלב במרכז קשב וריכוז בתכנית המיועדת לאסירים הסובלים מהפרעות אלה. בחוות הדעת צוין כי האסיר עבר תהליך למידה רציני, היווה כוח חיובי בקבוצה, דומיננטי אך עם זאת נעים הליכות ולא השתלט על השיח הקבוצתי, התנדב לסייע ותרם לאווירה הלימודית בה.

מבחינת תעסוקה, תחילה הועסק האסיר באחד המפעלים היצרניים בין כותלי בית הסוהר ועם סגירתם עקב משבר הקורונה החל לעבוד במטבח (בחלוקת אוכל לאסירים) וכעת משמש עוזר הוראה. הודגשה המוטיבציה הגבוהה שמגלה במילוי תפקידו במסגרתו מעלה רעיונות לשיפור הלימודים ומגייס אסירים המתקשים בלמידה להשתלב בהם.

בתחום הטיפול שהה האסיר כשנה במחלקת "תעבורה" שם הצליח להשתלב מהר וסיים בה מספר קבוצות ייעודיות בהן השתתף בצורה פעילה, תרם לשיח הקבוצתי, קיבל תפקידים (ביניהם "נהג תורן") ומילא אותם באחריות ועל הצד הטוב ביותר. נוסף על כך השתתף בטיפול פרטני ששם דגש על דפוסיו הבעייתיים ועל הדרך להתמודד עמם (בעיקר דרך התמודדות עם רגשות ומצבי לחץ) וככל שהטיפול התקדם הצליח האסיר להתמודד בצורה טובה יותר. בין היתר יכול היה לדבר על התאונה וניתן היה להתרשם מהתהליך שעבר עד לקבלת אחריות מלאה וכנה על מעשיו.

לאחר סיום הטיפול במחלקת "תעבורה" השתלב האסיר בפרויקט "שיקום הדדי" שבמסגרתו אסיר וכלב נטוש עוברים יחדיו תהליך של שיקום, והמשלב טיפול בכלב לצד שיעורים עיוניים. מחוות הדעת עולה שהאסיר נטל חלק פעיל בשיעורים וגילה עניין וסקרנות רבה. נוסף על כך טיפל בכלב במסירות

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

רבה ובזכותו עבר הכלב תהליך משמעותי. מעדכון הדוח הסוציאלי מיום 29.9.21 עולה כי האסיר סיים את הפרויקט וכלבו נמסר לאימוץ.

כמו-כן האסיר השתלב בקבוצה טיפולית לנהגים הורגים. מחוות דעת גורמי הטיפול עולה כי האסיר נתרם מהטיפול וכיום מצליח להתמודד עם השלכות התאונה ומחפש דרכים לתקן את התנהגותו ולעזור לחברה.

האסיר נפגש עם נציג הרשות לשיקום האסיר, אשר מצא אותו מתאים לבניית תוכנית שיקום בקהילה בפיקוחה. הודגש כי האסיר עבר תהליך טיפול ייעודי בין כותלי בית הסוהר, מביע תובנות בנוגע לגורמי הסיכון ומגלה נזקקות טיפולית. הוכנה בעבור האסיר תוכנית הכוללת טיפול פסיכו-סוציאלי פרטני, קבוצתי תורני, לימודי תורה ותעסוקה.

לפי התרשמות גורמי שב"ס האסיר מודה בביצוע העבירות והפנים את חומרת מעשיו, כשלדבריו פעל בלחץ והגיב בפזיזות ובאימפולסיביות, מביע חרטה כנה על התנהגותו, מקבל אחריות מלאה, מביע צער על הקורבנות ובני משפחותיהם ואף בכוונתו לפנות למשפחה ולהביע את צערו על מעשיו.

משטרת ישראל ציינה בחוות דעתה כי אין מידע על אודות האסיר ואינה מביעה עמדה בנוגע לשחרורו המוקדם.

עמדת משפחת נפגע העבירה – הוגשה עמדתו בכתב של אבי המנוח שגם ביקש להתייצב לדיון יחד עם רעייתו כדי להביע את עמדתו גם בעל-פה. האסיר לא התנגד להתייצבותם, וזו אכן אושרה. לבקשת בני המשפחה נשמעו טיעוניהם של נציג היועמ"ש ואת עמדתם ולבקשתם לא נשמעו טיעוניהם הסגור בדברי האסיר בנוכחותם.

מהאמור בעמדתו בכתב גם מהדברים ששמענו מפיו עולה שאבי המנוח בחר שלא להתייחס לכאבו האישי בשל האובדן של בנו. עם זאת ניתן היה להתרשם מכאבו העמוק בשל אובדן חיים של נער צעיר שכל חייו לפניו ומהזעזוע ושברון הלב שנגרמו לו ולכל בני המשפחה עקב הפקרת שני הנערים במקום התאונה כשהם פצועים ומדממים מבלי שהושיט להם האסיר עזרה כלשהי. בדבריו שם אבי המנוח דגש על ההיבט הציבורי שבשחרורו המוקדם של האסיר והמסר שייצא מהוועדה אם ישוחרר האסיר שחרור מוקדם – לדבריו כל מפגע יידע שהפגע משתלם והדגיש ששחרורו המוקדם יעביר מסר ערכי שלילי, בפרט כאשר האסיר לא הודה, לא קיבל אחריות ולא הביע חרטה כנה על מעשיו. אבי המנוח גם הזכיר ריאיון טלוויזיוני שנתן האסיר לפני מתן פסק הדין על ידי בית המשפט העליון ובו חזר על כך שהוא מתחרט על כך שיצא מהבית בבחינת הוא הקורבן ולא הנערים שנפגעו.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

1
2 הסנגורית הדגישה לפנינו את חומרת מעשיו של האסיר, את הכשל המוסרי שבהתנהגותו, את כאבם
3 של בני משפחת נפגעי העבירה שאין לו מזור, את נכונות האסיר לנקוט כל צעד אפשרי כדי לכפר על
4 מעשיו ובין היתר דחיית הדיון אם תסבור הוועדה שיש צורך לעבות את תכנית רש"א, את רצונו להביע
5 חרטה בפני הורי הנפגעים, דבר שלא התאפשר בשל חוסר יכולתם ליצור קשר עמם. במהלך הטיפול
6 כתב האסיר מכתב למשפחת המנוח שגם הוגש היום לעיונינו ובו מביע חרטה וצער עמוקים על הנזק
7 העצום שנגרם למשפחה עקב אובדן בנם ועל רצונו לפעול לשינוי דרכו. המכתב לא נמסר לבני משפחת
8 המנוח בשל האיסור יצירת קשר בין האסיר לביןם. האסיר הביע גם בעל פה חרטה על מעשיו, הסביר
9 את התנהגותו ואת השינוי שחל בעקבות הטיפול שעבר. האסיר גם הוסיף שמתבייש בראיון שנתן לכלי
10 התקשורת, וכיום הסרט שהוצג בתכנית הטלוויזיה משודר במחלקה הטיפולית ונערך דיון עליו כדי
11 להעביר מסר לאסירים אחרים.

12
13 אין חולק כי ככלל, אסיר אמור לסיים לרצות את מלוא תקופת המאסר שהושתה עליו ואין לו זכות
14 קנויה להשתחרר שחרור מוקדם. השחרור המוקדם יתאפשר אם עמד האסיר בתנאים שנקבעו **בחוק**
15 **שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001** (להלן: החוק), קרי הוא ראוי לשחרור והמסוכנות הנשקפת
16 ממנו לשלום הציבור פחתה.

17
18 להלן השיקולים שהבאנו בחשבון:

19 1. מלכתחילה איש לא סבר שהאסיר אחראי למותו של המנוח או לחבלת חברו. הפרקליטות **לא**
20 **הגישה נגדו כתב אישום בגין גרימת מותו של המנוח או חבלתו של הנער השני** ואין חולק כי מבחינתו
21 של האסיר מדובר בתאונה בלתי נמנעת. כמו כן, בתום ניהול המשפט זוכה מעבירות של נהיגה
22 במהירות מעל המותר ושל נהיגה בשכרות.

23
24 נדגיש כי האסיר מרצה את העונש שהוטל עליו על ידי בית המשפט העליון אשר בפסק דינו
25 הביע את דעתו הברורה, ולפיה "...[ש]עונש המאסר בפועל שהושת על המערער [על ידי בית
26 המשפט המחוזי] חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת ואף חותר תחת עקרונות
27 יסוד שעוגנו בתיקון 113 לחוק העונשין – ובהם עקרון ההלימה ועקרון הענישה
28 האינדיבידואלית. משכך, איני רואה מנוס מן המסקנה כי מקרה זה נופל בגדר אותם מקרים
29 חריגים המצדיקים התערבות בעונש שנקבע על ידי הערכאה המבררת...ביחס לנהוג
30 במקרים שבהם עבירת ההפקרה ניצבת לבדה – בלא שהנאשם הורשע אף בגרימת התאונה
31 ותוצאותיה הקטלניות...". בית המשפט העליון הדגיש כי מתחם העונש שקבע בית המשפט
32 המחוזי כמו גם העונש שהוטל על האסיר עומדים בשורה אחת עם מקרים שבהם הנהגים
33 נמצאו אשמים גם בהריגה ולעתים בנסיבות מחמירות.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

2. עד למועד קרות התאונה וחרף הקשיים הטבעיים בשל השינויים שחלו עקב עלייתם ארצה של בני המשפחה, הצורך להשתלב בחיי החברה בישראל והקשיים הכרוכים בכך, ניהל האסיר חיים נורמטיביים – בעת התאונה היה חייל בשירות סדיר שהתגייס כספורטאי מצטיין, עבד לפרנסתו וסייע רבות לפרנסת המשפחה.

3. כבר במהלך ניהול המשפט התרשם שירות המבחן מהתנהגות חיובית מצד האסיר (ואף המליץ על מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות). אף כי הגיש ערעור על חומרת המאסר בפועל שהוטל עליו לא ביקש דחיית ריצוי עונשו, התייצב האסיר במועד שנקבע ומיד השתלב במסגרות חינוך, טיפול ותעסוקה בין כותלי בית הסוהר.

4. התנהגותו בכלא חיובית, לא זו בלבד ששיתף פעולה עם גורמי שבי"ס, אלא גילה יוזמה, התנדב לפעילויות שונות ומילא כל תפקיד שהוטל עליו על הצד הטוב ביותר.

5. במהלך המאסר השתתף האסיר במסגרות טיפול, חינוך ותעסוקה, תרם לתהליך ונתרם ממנו. גורמי הטיפול בכלא וברשות לשיקום האסיר תמימי דעים שהאסיר סיים תהליך משמעותי וכי שחרור מוקדם יסייע לו לשמר את התובנות שהפיק ואת הכלים שרכש כדי להתמודד עם מצבי לחץ בעתיד.

6. משטרת ישראל לא הביעה התנגדות לשחרורו המוקדם של האסיר.

דעת מיעוט של יו"ר הוועדה:

בתום תהליך טיפול מעמיק ולאחר שמיעת דברי האסיר לפני התרשמותי כי הלה מקבל אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה כנה עליהם ואף רצון לכפר על התנהגותו. האסיר שילם את הפיצוי שהושת עליו ותשלום הפיצוי אך מחזק את ההתרשמות שחרטתו כנה. גם העובדה שהאסיר לא התנגד לדחיית הדיון כדי לאפשר לבני משפחת נפגעי העבירה להביע עמדה ולא התנגד להתייצבותם לדיון תומכת אף היא במסקנה כי מקבל אחריות על מעשיו מביע חרטה ומעוניין לכפר עליהם. כך גם דבריו לפנינו.

הרשות לשיקום האסיר הכינה בעבור האסיר תוכנית שיקום בקהילה שתמשך עד תום תקופת הרישיון ונותנת מענה לצרכיו השיקומיים ותסייע לו לשוב ולהשתלב בחברה הנורמטיבית.

לא נעלם מעיניי כאבם של נפגעי העבירה ובמיוחד של בני משפחת המנוח – שאף בחרו להביע את עמדתם בכתב ובעל פה לפני הוועדה. חיי המנוח נגדעו בדמי ימיו, וספק בעיניי אם הזמן יצליח להקהות את הכאב שאין לו מרפא.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

מסעיף 1 לחוק זכויות נפגעי עבירה תשס"א-2001 עולה כי מטרתו לקבוע את זכויותיו של נפגע עבירה ולהגן על כבודו כאדם, וזאת בלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים (אסירים). אלא שבמקרה דנן – משקבע בית המשפט העליון כי אין חולק שהאסיר לא גרם לתאונה ולא גרם למותו של המנוח, אלא הוא נקלע לתאונה בעל כורחו – סברתי כי מתן משקל עדיף לעמדת נפגעי העבירה יהווה משום פגיעה בזכותו של האסיר. אכן במעשיו לאחר התאונה כשל האסיר כשל מוסרי עמוק. ואולם, בהמשך הבין את חומרת מעשיו, וכאמור כיום מודה בהם, מקבל עליהם אחריות מלאה, מביע חרטה כנה ומחפש דרכים לכפר על התנהגותו בבחינת "מודה ועוזב ירוחם" (משלי כח יג).

שתי חברות הוועדה סבורות שטרם הגיעה השעה להורות על שחרור המוקדם של האסיר וכי עליו להשלים טיפול בין כותלי בית הסוהר. עמדתם תפורט על ידן בהמשך.

בעניין זה ברצוני לציין כי מדוחות גורמי הטיפול כמו גם מדוח הערכה של הרשות לשיקום האסיר ותכנית השיקום שהוגשה עולה שהאסיר השלים את הטיפול שיכול היה לקבל בין כותלי בית הסוהר וכי התכנית שהוכנה מעניקה לאסיר רצף טיפולי שייקטע אם יידחה שחרורו. התכנית התורנית שהוכנה נותנת לדעתי מענה ראוי לצורכי האסיר, שכן הוא זקוק לטיפול דווקא בהיבטים המוסריים ותיקון מידות. האסיר עומד בכל הקריטריונים שנקבעו בחוק לשחרור מוקדם, ולכן איני סבורה שהמסר הציבורי שיש צורך להעביר לנהגים אחרים לבל יפקירו נפגעי עבירה ייפגע כתוצאה משחרורו המוקדם. מנגד, יימסר מסר שלילי לאסירים אחרים הנרתמים לטיפול, מסיימים טיפול משמעותי בין כותלי בית הסוהר וחרף זאת בקשתם תידחה.

ככל שהורי הנפגע יהיו מעוניינים בכך מן הראוי שיימסר המכתב לידם באמצעות קצינת נפגעי עבירה.

לו דעתי הייתה נשמעת, הייתי מורה על שחרורו המוקדם של האסיר בתנאים שנקבעו בתכנית הרשות לשחרור האסיר.

דעת הרוב של חברות הוועדה:

אמנם נאמר כי האסיר עבר תהליך טיפולי אינטנסיבי אך בדוח גורמי הטיפול אין התייחסות מעמיקה של האסיר למעשה ההפקרה ושיבוש מהלכי המשפט. גורמי הטיפול הסתפקו בכך שצינו כי האסיר תיאר ביחס לעבירות אלה כי פעל מלחץ, היה צעיר ונהג באימפולסיביות ופזיזות. גם לפנינו דיבר האסיר ואמר כי לא הצליח להתמודד, "לא רציתי להאמין הדחקתי זה היה גדול עליי". "היה קשה לי להתמודד עם הדברים ברחתי ולא סיפרתי, להתמודד עם הדברים הוריד אותי למטה". התרשמנו כי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

1 חרטתו העיקרית היא על מה שקרה לו ולמשפחתו ועדיין האסיר לא עיבד והפנים את חומרת מעשי
2 ההפקרה ושיבוש מהלכי המשפט וכי חרטתו אינה אמתית ועמוקה.

3
4 התרשמנו ממכתבו של האסיר להוריי המנוח, אך מעולם המכתב לא הגיע לידיהם. היינו ממליצות
5 לקצינת נפגעי העבירה לנסות להעביר את המכתב למשפחת המנוח, כמובן וככל ויסיכמו לקבלו.

6
7 זאת ועוד, בתכנית השיקום התורנית אין התייחסות טיפולית ייעודית וקונקרטית לנסיבות ולעבירות
8 שבעטיין מרצה האסיר את מאסרו, ואנו סבורות כי על רש"א לעבות את התכנית ולהתאימה לעבירות
9 שבגינן מרצה מאסרו.

10
11 לגבי המסר שצריך לעבור לאסירים הוא שיש להשלים את ההליך הטיפולי על כל רבדי העבירות, טרם
12 יהיה ניתן לדון בשאלת שחרורם המוקדם.

13
14 לאור זאת, אנו סבורות כי על האסיר להשלים נדבך טיפולי נוסף שבו יביע את אותה חרטה עמוקה
15 וכנה על התנהגותו ואף ייתן לה ביטוי באופן מעשי כפי שהוא עצמו תיאר והצהיר בפנינו.
16 כמו כן על האסיר להמשיך טיפול ייעודי וספציפי בכלא בגין עבירותיו נשוא המאסר, וכן על רש"א
17 לעבות את התכנית כאמור לעיל.

סוף דבר

18
19
20 ברוב דעות המשך הדיון בעניינו של האסיר נדחה ליום 10.01.2022 בשעה 08:30.

21
22 על שב"ס לשלב את האסיר במסגרת טיפול כאמור בדעת הרוב.

23
24 רש"א מתבקשת להגיש תכנית עדכנית חמישה ימים לפחות לפני מועד הדיון שנקבע.

25
26 ניתן להמציא את מכתבו של האסיר להורי המנוח – ככל שיהיו מעוניינים בכך – באמצעות קצינת
27 נפגעי עבירה.

28
29 אנו מורים על תמלול הדיון תוך שלושה ימים מהיום.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 21-04-63772 אספה(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 328726146

החלטה זו מותרת לפרסום.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשפ"ב, 04/10/2021 במעמד הנוכחים.

אריקה פריאל, שופטת בדימוס

גב' נגה גולדרינג,
חברת ועדה

גב' אסנת חיות,
חברת ועדה

רס"ב יאיר המרשלג,
נציג שב"ס